

Horaci avui

Josep Alsina Clota

¿Com ha influït la poesia horaciana sobre la nostra literatura? De dues maneres diferents, oposades. D'una banda, tenim els escriptors que podem anomenar horacians, que han imitat o s'han inspirat en la seva poesia. De l'altra, aquells que han adoptat una actitud antihoraciana. Com a exemple del primer cas, tenim el poeta Costa i Llobera, que en el seu llibre *Horacianes* ha volgut retre un homenatge al poeta romà, i ha traduït algunes de les seves *Odes* en estrofes sàfiques. El llibre s'obre amb un poema (*Oda a Horaci*), que vol ser una mena de reconeixement a la mètrica emprada pel poeta romà. És un homenatge més a la forma que no a les idees horacianes. Comença així:

Princep afable de la docta lira,
mestre i custodi de la forma bella,
tu que cenyires de llorer i murtra
doble corona.

El fet d'anomenar Horaci *doctus* ens palesa que Costa i Llobera veu Horaci com un poeta hel·lenístic erudit, a la manera de Cal·límac o d'un Arat.

Com a exemple de l'actitud antihoraciana tenim Maragall, que pot ser qualificat d'antihoracià per la seva poètica i per les seves idees. Mentre Horaci, ficel al seu credo, no vol que l'esperit es llanci mai a àrdues aventures i demana a la barqueta de la seva vida que cerqui un port tranquil ("fortiter occupa portum"), Maragall exigeix anar "sempre, sempre mar endins", i invita la seva vida a fugir de la terra innoble:

Fuig-ne de la terra innoble,
fuig dels horitzons mesquins:
sempre al mar, al gran mar noble,
sempre, sempre mar endins.

I és que Horaci era un poeta clàssic. Maragall, en molts aspectes, és un romàntic.

(Extractes d'*Auriga* núm. 6)